

Z pamětního spisu 1803:

...Okolní lékaři dlouhá léta posílali do Mšeného své pacienty, aby se ve vodě mšenské koupali a ji pili...

„V bažantnici, jež se nalézala v místě, kde pak promenáda u pramene byla zřízena, vytryskoval pramen zvaný Kyselka. Toho často využívali v nemoci myslivci. Roku 1790 přijel tehdejší ředitel panství Pavikovský na inspekci do Mšeného. Ten často trpíval nevolnostmi žaludečními, k jejichž utišení co rok léčil se v K. Varech. Právě při inspekci bylo mu nevolno. Proto myslivec nabídl mu sklenici kyselky, která pomohla. On pak zanechav K. Varů, počal léčiti se kyselkou mšenskou a upozornil na ni knížete.“

Zdroj: Dr. Michal Navrátil, Lázně Mšené u Budyně n. O., Praha 1914

Vzdor tomu, že nemocní hned z počátku odcházeli z tohoto místa úplně zdraví, nebo se jim zde značně ulevilo, našly lázně Mšené v mnohých lékařích největší odpůrce. Kníže Josef Kinský byl odhodlán zřídit zde lázně, ale od nepřátel mšenské vody od úmyslu toho byl odvrácen. Při schůzce s ředitelem úřadu Fr. Pavíkovským dal svou nespokojenost najevo slovy:

„Já, jako kníže nemohu a také nebudu se do stavby lázní a k nim příslušných budov pouštět, ale chce-li on stavbu provést, jsem ochoten ho založit 1000 zlatými z mého důchodu proti 5 proc. úrokování.“

Josef Arnošt Kinský IV. kníže z Vchynic a Tetova

12.1.1751 Vídeň – 11.8.1798 Praha

Slova Františka Pavíkovského, zakladatele lázní, která napsal do pamětního spisu vloženého do kopule lázeňské kaple sv. Jana Nepomuckého dne 12. července 1803:

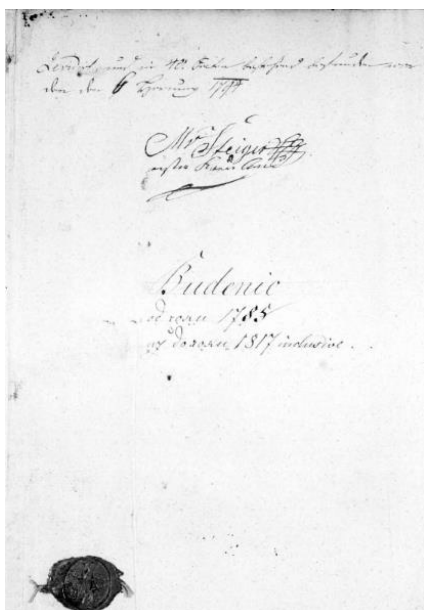
„Budiž Mšeno v budoucnosti vždy útěchou trpícím, čímž vroucí přání podepsaného se splní. Budiž mu udržen lesk slávy, kterou dnes již má a jenž nížepodepsaného tolik námahy stála, tolik bezesných nocí. Budiž konečně Mšeno, které jest dnes v počátcích, světovými lázněmi, aby svým majitelům působilo za všech dob radost a užitek a aby náklad na ně vynaložený nebyl marným. Nechť Mšeno budoucně skýtá všem trpícím pozdravení!“

Lázně r. 1803: Pohled k lázním od nynějšího železničního viaduktu.

O Františku Pavikovském se také praví, že v zdejší krajině zavedl pěstování ligrusu. Ligrus (vičenec) pochází z jihu a východu Evropy a v 18. a 19. století se hojně zaváděl jako užitková rostlina – píceň vysoké kvality a výnosu.

Zápis o úmrtí Františka Pavikovského:

16. srpna 1804

**„Urozený Pán Franz Pawikowský,
neyvyššj urednjk čili dyrektor, Panstwj
Zlonického a všech Panstwj Knjžecy
Kynských“**

Urozený pán Franz Pavikovský, nejvyšší
úředník čili ředitel panství Zlonického a
všech panství knížecích Kinských.

Zemřel ve věku 66 let na žloutenku a zemdlelost, věkem.

„Nemoci a smrti pád: Na Žloutenjcy a Mdlobau, věků“

1804 Februarius 18	14	Georg Pj. Sophia Sophia M. L. L. M. L. L. v. L. L. L. L. L. L.	1	—	1	—	—	Ne, M. L. L. L. L. L.
Augusti 16		Georg Pj. Sophia Sophia M. L. L. M. L. L. v. L. L. L. L. L. L.	1	—	1	—	—	Ne, M. L. L. L. L. L.

Zde, na hřbitově v Budenicích (dnes Jarpice/Šlapanice) měl **zakladatel Lázní Mšené pan František Pavikovský** svůj pomník, a to na čestném místě u zdi kostela sv. Isidora, naproti hrobce Kinských.

Po první světové válce zjevně došlo k tomu, že byl hrob zakladatele Lázní Mšené zrušen, obelisk posunut a věnován padlým. Nepopíratelným důkazem je reliéf v patě pomníku.

